

F I L M S K A
F A B U L A
22.1. - 25.1.2009

**NAJBOLJ FILMSKA
ZGODBA PROZNIH
MNOGOBOJEV 2009
»1984«
Avtor: Janez Grm**

Ko je ravnatelj en mesec nazaj oznanil veselo novico, je večina dijakov menila, da jih samo jebe v glavo, kot je to znal ob drugih priložnostih. Ker je njihov šolski časopis na medšolskem tekmovanju zmagal že četrtrič zapored, naj bi bilo to priznanje za ves kolektiv, ki bi moral biti za to tudi primerno nagrajen in sicer z rok koncertom. Ravnatelj, ki ga bomo zaradi njegove velikodušnosti od zdaj naprej klicali kar Dušica, je potegnil nekaj niti in baje priskrbel najbolj popularni bend sploh. Kot že rečeno, so bili varovanci Dušice dokaj skeptični glede njegovega oznanila – vse do današnjega dne, ko je tista rjavolasa kost iz prvega B, Tatjana, pritekla v razred in se zadrla: »Uzuni sem vidla Matjaža s sintesajzerjem!« Takrat je bilo na dlani: na njihovo gimnazijo so prispeli Videosex.

Večina učiteljev je bila dovolj svobodomiseln in pa brezбриžna, tako da jih ravnateljeva poteza ni preveč motila, še posebej, ker bo kmalu itak odšel v penzijo, pa naj ima še zadnje veselje, so si mislili. Rekel sem: »Večina.« In v to večino nikakor ni spadal tovariš Bor, učitelj geografije. To je bil možakar ostrih potez in mrkega razpoloženja ter blazno zaskrbljen nad duševno rastjo mladine. 4.maja 1980 ni bilo bolj užaloščenega državljana na vsej šoli. Veliki brat, pardon, maršal Tito je preminil in kazalo je, da bodo skupaj z njim preminile še vse preostale dobre stvari. Tovariš Bor je prebiral časopise in gledal poročila ter opažal razkroj vrednot v kulturi mladostnikov: iz socializma sta se zafrkavala Pregl in Hofman, filmi so raje kot boj za socialistične vrednote prikazovali najstnike, ki iščejo hiter zaslužek z odkritjem neke iluzorne čiste energije. In potem še ta glasba. Ta prekleta pank, pop, poppank glasba, ki je pozivala k uporabi družbenim ustanovam! Dušica, prekleti hipur od ravnatelja, naj ga strela zadane! Tovariš Bor je zapadal v vse večjo zagrenjenost, ki mu jo je, sicer nekam neuspešno, poskušal odganjati njegov ustekleničeni prijatelj. Danes torej ni bilo bolj razvnetega, okajenega in, tako je, nevarnega osebk na tej šoli. Zapomnite si ta neprijetni lik, ker se bo pojavil spet čez nekaj minut.

Tretji G je po nadvse zabavni uri matematike pričel migrirati v drugo učilnico za še bolj zabavno uro kemije. Na hodniku se je čutilo vznemirjenje ob pričakovanju glasbene prireditve. Sonja, Jasna in Sanja so kritično komentirale garderobo benda; Biba, Nika in Pika so se izmenoma navduševale nad klaviaturistom, basistom in bobnarjem, fantje pa so se v glavnem navduševali nad eno specifično članico. Rudi in Seba, ki sta veljala za frajerja, kar v bistvu pomeni, da sta bila težaka prve kategorije, sta na glas razpravljala o ustrezni količini gela za lažjo sprostitev materiala, ki se bo nabral ob spremljanju Anjinega zapeljivega zibanja na odru. Pankerji so fintirali, da jih Videosex sploh ne zanima, ampak v resnici ne bi imeli nič proti Anjasexu. Se pa v vsaki družbi najde posebnost, ki mu neka pop pevka pomeni več kot samo mokro sanjarijo. V tej družbi je bil to očalast kodrolasec po imenu Jaka, ki pa je bil zaradi svoje ljubezni do majoneze bolj znan kot Tommy (z dvema m in pa z ipsilonom na koncu). Je pa Jako zadnje mesece popadla še ljubezen neke druge vrste – ljubezen do Anje Rupel.

Prvič jo je slišal, ko je po radiu prepevala o samomoru svoje mame in to nenavadno zlitje vedrine ter osebne tragedije ga je tako osupnilo, da je nepremično strmel v radijski sprejemnik vse dokler ni postaje zamenjal foter, ki je nato pričel uživati v blagih zvokih

Henčkovega valčka. A Jake zbežnost kar ni hotela zapustiti: odvihral je kupit njihov prvenec in se pričel vse bolj potapljati v zabavni, bizarni in čudežni svet Videosexa. Iz časopisov in revij je izrezoval Anjine fotografije, ostale člane benda pa zanemarjal. Komade je preposlušal že večstokrat, kar ga je vzpodbudilo k pisanju lastnih pesmi, v katerih je bilo čutiti vpliv Anjinih besedil. Včasih, v poznih nočnih urah, je katero izmed fotografij tudi poljubil, se zavalil na posteljo in sanjaril o srečanju z njo. Lahko si torej predstavljate Jako, kako na današnji dan, kljub temu, da se nahaja v šolski ustanovi SFRJ, hodi med oblaki bolj katoliškobaročnega videza. Žal se v vsaki družbi poleg takih nebohodcev najdejo tudi prizemljevalci. V tejle družbi je bil to prej omenjeni »frajer« Seba.

Na Jakovi mizi je namreč našel fragment njegove ode Anji in svoje odkritje nemudoma pričel deliti z ostalo skupnostjo. Podžgan od vsesplošnega odobravanja okolice je Seba pričel retorično spraševati, če si ga Tommy šiba ob Anjinih fotkah s pomočjo majoneze, pri tem pa ga je še posebej zabavala falična simbolika hrenovk, zato je predlagal, da Tommyjev kurac poimenujejo miniwurstchen. Jakova glava je tedaj spominjala na lonec, v katerem bo zdaj zdaj prekipelo, pa se to ni zgodilo, saj je odšel svoja čustva raje sprostiti na stranišče. Tam je za zaprtimi vrati sedel na wc školjko in zadrževal jok, slabost, jezo in še kakšno negativno občutje. Odtrgal je nekaj wc papirja, da bi se useknil vanj, kar zasliši odpirajoča se vrata in sumljivo znan popevajoč glas. Stopil je na pokrov školjke in čez rob svoje celice zagledal tisto, kar je povzročilo trpljenje mladega Jake. Stala je pred ogledalom, si urejala mejkap in potihem prepevala »Videosex u tvoji krvi, Videosex...« in Jaka je v mislih pričel popevati skupaj z njo. Opazoval je njeno teme in njen obraz v odsevu ogledala in občutil, kako iz njegovega telesa odteka bolečina, neke nevidne roke pa so pričele močno tolči po njegovem srcu. Takrat pa je skozi vrata vstopil še nekdo, možakar ostrih potez ter mrkega razpoloženja, v rokah pa je stiskal trobojnico z rdečo zvezdo.

Anja je hotela izustiti svoje začudenje nad tem prizorom, a ji je to onemogočila zastava, ki jo je tovariš Bor z vso močjo tesno ovil okrog njenega rahlega vratu. Poprijel je za oba konca in ju vlekel vsaksebi. Anja je izpustila šminko ter pričela tolči po Borovih prsih in licih, on pa jo je potisnil ob umivalnik, zastavo pa stisnil še močneje. Z grozo je strmela v njegova režeča se usta, iz katerih je smrdelo po žganju. Bor je stisnil robova zastave ŠE močneje – tedaj pa je zaslišal pritisk na kljuko, obrnil glavo in popustil prijem. Popustil je ravno toliko, da ga je izmozgana Anja lahko odrinila od sebe in se od umivalnika opotekla na sredo prostora. Bor je opazil samo še neko nogo, kako je švignila skozi vrata ven, nato pa je vso pozornost spet usmeril k Anji. Sedeč na tleh je skušala z rokami zavarovati obraz, a zaman: napadalec se je sklonil, iz žepa potegnil kratek, vendar oster nož in ji ga zasadil med rebra. Rezilo se je zasukalo na levo, potem še na desno. In potem ga je izpulil ven. Hotel ga je zasadi še enkrat in ga gotovo tudi bi, če se ne bi v tistem trenutku nad njim znašel Jaka z majhnim, a težkim kovinskim doprsjem Edvarda Kardelja. Zaprtih oči je zamahnil z njim in začutil, kako je počil ob nekaj trdnega z mehko površino. Ko je odprl oči, je pred njim ležal tovariš Bor in iz njegove glave je mezela rdeča rdečkarska kri.

Zaprepadeni Jaka je stal nepremično, z rahlo meglico pred očmi. Kardeljevo doprsje mu je padlo iz rok in se zakotalilo do koša s smetmi. Sklonil se je nad Anjo. Z okamnelim obrazom je gledala vanj vsa drhteča in prepotena. Jaka ji je privzdignil glavo in objel njen trup. Iz njenih, s slino napolnjenih ust, je lahko razločil vprašanje, kam, da je izginil on? »Na tleh leži. V nezavest je padel.« se mu je mudilo odgovarjati. Anja je usta oblikovala v rahel nasmešek, z zadnjimi močmi privzdignila glavo in pritisnila svoje ustnice ob Jakove. Bil je njegov prvi poljub.